

Kashtī meñ Panāh

Hazrat Nūh aur Baṛā Sailāb

kashtī meñ panāh. hazrat nūh aur barā sailāb

Refuge in the Ark. Noah and the Big Flood

by Bakhtullah

[*Zinda Kalam* 3]

(Urdu—Roman script)

© 2026 www.chashmamedia.org

published and printed by

GWCS, New Delhi

illus. R. Gunther

<https://freebibleimages.org/illustrations/rg-noah-ark/>;

<https://freebibleimages.org/illustrations/ls-noah-ark/>; I. Coate

<https://basictraining.org/safe-in-jesus-2/>

Bible quotations are from UGV.

for enquiries or to request more copies:

askandanswer786@gmail.com

Fahrist

Ḳhudā ke sāth Chalo	3
Kashtī meñ Panāh Lo	3
Jāgte Raho	11
Apnī Jān Us par Sauñp Do	15
Tauret, Paidāish 6:5–9:17	20

Is mein koī shak nahīn ki adālat kā din āegā. Sawāl yih hai ki kyā ham us waqt bacheñge? Ek ādmī kī zindagī hamēn is kā jawāb de saktī hai. Ādmī kā nām? Hazrat Nūh. Hazrat Nūh ke zamāne mein bhī pūrī duniyā kī adālat huī, aur thoṛe hī bach gae. Likhā hai,

Rab ne dekhā ki insān nihāyat bigaṛ gayā hai, ki us ke tamām khyālāt lagātār burāī kī taraf māyl rahte haiñ.

► *Rab ne kyā dekhā?*

Yih ki insān nihāyat bigaṛ gayā hai.

- *Na sirf insān kā kām burā hai. Aur kyā hai jo burā hai?*

Us ke khyālāt. Dil kharāb to pūrā insān kharāb.
Tab likhā hai,

Wuh pachhtāyā ki mainne insān ko
banākar duniyā mein rakh diyā hai, aur
use sakht dukh huā.

- *Insān kī hālat dekhkar Kḥudā ne kyā mahsūs kiyā?*

Use sakht dukh huā.

- *Is se ham us ke bāre mein kyā sikhte haiñ?*

Ham yih sikhte haiñ: Pāk Kḥudā chāhtā hai ki
insān bhī pāk ho. Hamārī be-wafāi se use dukh
hotā hai. āge likhā hai,

Us ne kahā, “Go main hī ne insān ko
khalaq kiyā main use rū-e-zamīn par se
miṭā ḍālūngā.”

- *Insān kī harkateñ dekhkar Kḥudā ne kyā farmāyā?*

Us ne farmāyā ki main tamām jāndāron ko halāk
karūngā.

- *Itnā sakht faislā kyon?*

Quddūs aur pāk Ḳhudā ke sāmne har nāpāk chīz
miṭ jātī hai. Ab ham ek pahlā sabaq sīkhte haiñ,
yih ki

Ḳhudā ke sāth Chalo

Likhā hai,

Sirf Nūh par Rab kī nazar-e-karm thī.
[...] Nūh rāstbāz thā. Us zamāne ke
logoñ meñ sirf wuhī be-qusūr thā. Wuh
Allāh ke sāth sāth chaltā thā.

- *Ek hī ādmī farq thā—hazrat Nūh. Wuh kis tarah farq thā?*

Us par Ḳhudā kī nazar-e-karm thī. Aur wuh
rāstbāz thā.

- *Wuh kis nāte se rāstbāz aur be-qusūr thā?*

Is meñ ki wuh Allāh ke sāth sāth chaltā thā.

- *Sāth sāth chalne kā matlab kyā hai?*

Chhoṭā bachchā, bāp kā hāth thāme chaltā hai.
Nūh isī tarah Ḳhudā ke sāth chaltā thā—māsūm
aur wafādār bachche kī tarah.

- *Kyā āp Nūh jaise wafādār haiñ? Dūsra sabaq,*

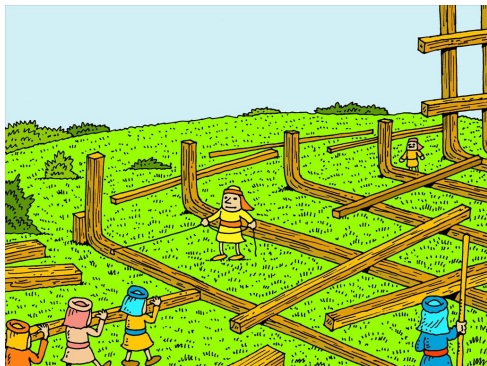
Kashtī meñ Panāh Lo

Likhā hai,

Tab Allāh ne Nūh se kahā, “Mainne tamām jāndāron ko khatm karne kā faislā kiya hai, kyonki un ke sabab se pūrī duniyā zulm-o-tashaddud se bhar gai hai. Chunānche main un ko zamīn samet tabāh kar dūngā. Ab apne lie saro kī lakaṛī kī kashtī banā le. [...] Main pānī kā itnā barā sailāb lāūngā ki wuh zamīn ke tamām jāndāron ko halāk kar dālegā.”

- *Khudā ne kyā faislā kiya hai?*
Us ne barā sailāb lākar tamām jāndāron ko khatm karne kā faislā kiya hai.
 - *Kyā Nūh bhī halāk ho jāegā?*
Khudā ne farmāyā,
- 4 / Kashtī meñ Panāh Lo

Lekin tere sāth main ahd bāndhūngā jis ke taht tū apne beṭon, apnī bīwī aur bahuon ke sāth kashtī meñ jāegā. Har qism ke jānwar kā ek nar aur ek mādā bhī apne sāth kashtī meñ le jānā tāki wuh tere sāth jīte bacheñ.

- *Apne wafādār bande Nūh ke sāth Ḳhudā kyā karegā?*
Wuh us ke sāth ahd bāndhegā.
- *Ahd kyā chīz hotā hai?*
Ahd do pārtiyon ke bīch contract hai, muāhadā hai.
- *Ahd ke taht Nūh ko kyā karnā hai?*

Use barī kashtī banākar us meñ jānā hai. Apne sāth wuh apnī family aur qism qism ke jānwar bhī le jāe.

► *Ahd ke taht Ḳhudā kyā karegā?*

Ḳhudā sab ko jo kashtī meñ jāeñge mahfūz rakhegā. Tab likhā hai,

Nūh ne sab kuchh waisā hī kiyā jaisā Allāh ne use batāyā. Phir Rab ne Nūh se kahā, “Apne gharāne samet kashtī meñ dākhil ho jā.” [...] Nūh ne waisā hī kiyā jaisā Rab ne hukm diyā thā.

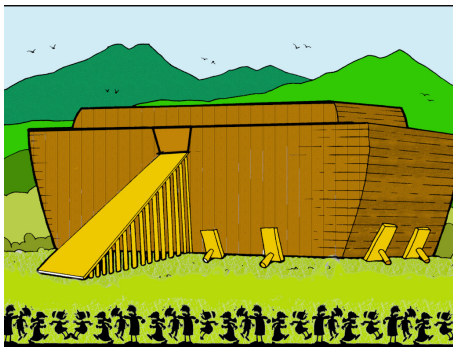
► *Kyā Nūh ne wuh kuchh kiyā jo Ḳhudā ne farmāyā thā?*

Jī hāñ. Us ne sab kuchh waisā hī kiyā jaisā Ḳhudā ne use batāyā thā.

► *Kyā us ne ḍar kī wajah se yih kiyā?*

Nahīñ, us ne yih islie kiyā ki wuh wafādār thā. Wuh jāntā thā, ki jo bhī Ḳhudā mujh se chāhtā hai wuh achchhā hai. Wuh mere lie nek irādā rakhtā hai.

► *Jab taiyāriyāñ mukammal huīñ to Ḳhudā ne Nūh ko kyā kahā?*

Us ne farmāyā ki apnī family ke sāth sāth kashtī
meñ dākḥil ho jā.

- *Kashtī meñ kyon dākḥil honā hai?*

Islie ki wuh baṛe sailāb se bach jāen.

- *Ab Nūh ne kyā kiyā?*

Us ne waisā hī kiyā jaisā Ḳhudā ne farmāyā thā.
Un logoñ par Ḳhudā kī nazar-e-karm hai jo us
kī sunte haiñ. Yahī wafādārī kā nishān hai. Tab
likhā hai,

Tūfānī sailāb se bachne ke lie Nūh apne
beṭoñ, apnī bīwī aur bahuoñ ke sāth
kashtī meñ sawār huā. Zamīn par phirne
wāle pāk aur nāpāk jānwar, par rakhne

wāle aur tamām reṅgne wāle jānwar bhī
āe. [...] Phir Rab ne darwāze ko band kar
diyā.

► *Kaun kaun kashtī meṅ thā?*

Nūh, us kā gharānā aur muḵhtalif qism ke jānwar kashtī meṅ the.

► *Tab Ḳhudā ne kyā kiyā?*

Us ne darwāze ko band kar diyā.

► *Is se Nūh ko kyā tasallī huī?*

Yih ki merī zindagī Ḳhudā ke hāth meṅ hai.
Usī ne darwāze ko band kiyā hai aur wuhī bach
nikalne kā rāstā muhaiyā karegā. Tab likhā hai,

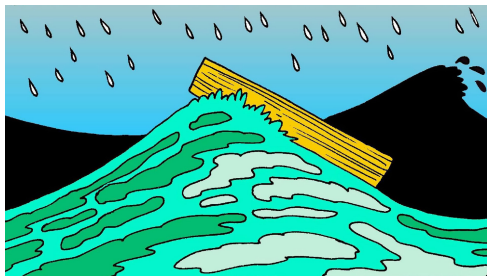

Chālīs din tak tūfānī sailāb jāri rahā. Pānī chaṛhā to us ne kashtī ko zamīn par se uṭhā liyā. Pānī zor pakaṛkar bahut baṛh gayā, aur kashtī us par tairne lagī. Āḡhirkār pānī itnā zyādā ho gayā ki tamām ūnche pahār bhī us meñ chhup gae, balki sab se ūnchī choṭī par pānī kī gahrāī 20 foot thī. Zamīn par rahne wālī har maḡhlūq halāk huī. [...] Sirf Nūh aur kashtī meñ sawār us ke sāthī bach gae.

► *Sailāb kitnā baṛā thā?*

Itnā baṛā ki tamām choṭiyāñ pānī meñ ḍub gai thīñ.

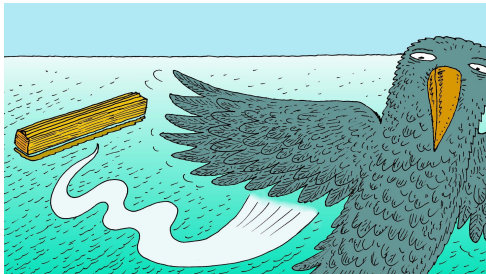
► *Kyā sab halāk hue?*

Sab jo kashtī meñ nahīñ the halāk hue. Jinhoñ ne kashtī meñ panāh lī thī wuh bach gae. Tab likhā hai,

Lekin Allāh ko Nūh aur tamām jānwar yād rahe jo kashtī meñ the. Us ne hawā chalā dī jis se pāñī kam hone lagā. Zamīn ke chashme aur āsmān par ke pāñī ke darīche band ho gae, aur bārish ruk gaī. Pāñī ghaṭṭā gayā.

- *Kyā Ḳhudā kashtī kī sawāriyoñ ko bhūl gayā thā?* Nahīñ. Wuh use yād rahīñ. Pāñī band ho gayā aur sailāb ghaṭne lagā. Dekho, jis ne kashtī meñ panāh lī hai wuh jāntā hai ki Ḳhudā mujhe kabhī nahīñ bhūlegā. Aur jis tarah Nūh kashtī meñ panāh lekar adālat se bach gayā usī tarah ham

bhī adālat se bach sakte hain. Jab ham Īsā Masīh
meñ panāh lete hain tab hī ham adālat se bach
jāte hain.

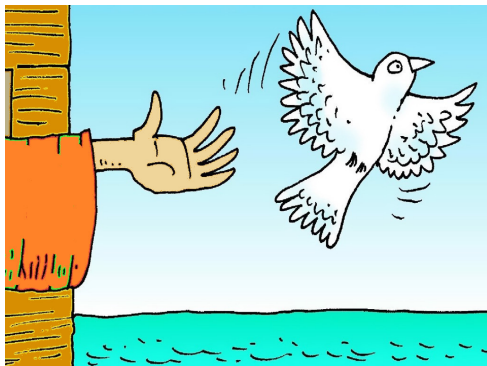
- *Kyā āpne Īsā Masīh meñ panāh lī hai? Tīsra
sabaq,*

Jāgte Raho

Likhā hai ki ek din

Nūh ne kashtī kī khiṛkī kholkar ek kauā
chhoṛ diyā, aur wuh uṛkar chalā gayā.
Lekin jab tak zamīn par pānī thā wuh ātā-
jātā rahā.

- *Nūh ne kaue ko kyon chhoṛ diyā?*
Wuh jānanā chāhtā thā ki kyā kaue ko zamīn par
ṭikne kī koī jagah milegī. Lekin wuh ātā-jātā
rahā.

► *Is se ham Nūh ke bāre mein kyā sīkhte hain?*

Yih ki wuh bedār thā. Jab us ne dekhā ki pānī kam ho rahā hai to wuh sochne lagā ki main kis tarah kashtī se bāhar ke hālāt jānch saktā hūn. Tab use kaue ko chhoṛne kā khyāl āyā. Āge likhā hai,

Phir Nūh ne ek kabūtar chhoṛ diyā tāki patā chale ki zamīn pānī se nikal āī hai yā nahīn. Lekin kabūtar ko kahīn bhī baiṭhne kī jagah na milī, kyonki ab tak pūrī zamīn par pānī hī pānī thā. Wuh kashtī aur Nūh ke pās wāpas ā gayā, aur Nūh ne apnā hāth baṛhāyā aur kabūtar

ko pakarkar apne pās kashtī meñ rakh
liyā.

► *Ab kabūtar kī bārī āī. Kyā kabūtar ko ṭikne kī jagah mili?*

Nahīn. Phir likhā hai,

Us ne ek haftā aur intazār karke kabūtar ko dubārā chhoṛ diyā. Shām ke waqt wuh lauṭ āyā. Is dafā us kī choñch meñ zaitūn kā tāzā pattā thā. Tab Nūh ko mālūm huā ki zamīn pānī se nikal āī hai. Us ne mazīd ek hafte ke bād kabūtar ko chhoṛ diyā. Is dafā wuh wāpas na āyā.

- *Ek hafte ke bād jab Nūh ne kabūtar ko dubārā chhoṛ diyā to kyā huā?*

Wuh wāpas to āyā magar choñch meñ zaitūn kā tāzā pattā thā.

- *Tīsri bār jab Nūh ne kabūtar chhoṛ diyā to kyā huā?*

Wuh wāpas na āyā.

- *Is kā kyā matlab thā?*

Matlab thā ki zamīn pānī se nikal āī hai.

Yon Nūh jāgtā rahā. Wuh har waqt patā kartā rahā ki Ḳhudā kī marzī kyā hai.

- *Kyā āp bhī bedār haiñ? Kyā āp bhī Ḳhudā kī marzī jānane meñ lage rahte haiñ?*

Mazīd dinoñ ke bād likhā hai ki

Nūh ne kashtī kī chhat khol dī aur dekhā ki zamīn kī satah par pānī nahīn hai.

- *Ab Nūh ne kyā kiyā?*

Us ne chhat kholkar dekhā ki zamīn kī satah par pānī nahīn hai. Is ke bād likhā hai,

Phir Allāh ne Nūh se kahā, “Apnī bīwī, beṭon aur bahuon ke sāth kashtī se nikal ā. Jitne bhī jānwar sāth haiñ unheñ nikāl de, ḳhāh parinde hon, ḳhāh zamīn

par phirne yā reingne wāle jānwar. Wuh duniyā meñ phail jāēñ, nasl baḥhāēñ aur tādād meñ baḥhte jāēñ.”

- *Kyā Nūh ḡhushk zamīn ko dekhkar apnī hī marzī se kashtī se nikal āyā?*

Nahīñ. Jab Ḳhudā ne use hukm diyā tab wuh ḡhāndān aur jānwaroñ ke sāth nikal āyā. Nūh bedār rahā. Wuh parindoñ ko chhoḡkar hālāt jāñchtā rahtā thā. Aur jab use Ḳhudā kī marzī kā pūrā yaqīn thā tab wuh kashtī se nikal āyā. Chauthā sabaq,

Apnī Jān Us par Sauñp Do

Likhā hai,

Us waqt Nūh ne Rab ke lie qurbāngāh banāī. Us ne tamām phirne aur uṛne wāle pāk jānwaroñ meñ se kuchh chunkar unheñ zabah kiyā aur qurbāngāh par pūrī tarah jalā diyā.

- *Kashtī se nikalte hī Nūh ne kyā kiyā?*

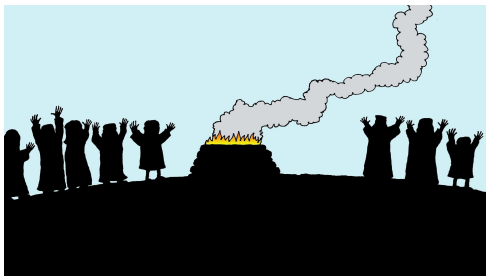
Us ne qurbānī chaṛhāī.

- *Us ne yih kyon kiyā? Kyā wuh sawāb pānā chāhtā thā?*

Nahīñ. Yih shukrguzārī kī qurbānī thī. Is se wuh kahnā chāhtā thā ki main apnī jān tere supurd kartā hūñ. Jo jānwar mainne chaṛhāe wuh mere ewaz mañzūr hoñ.

- *Yih qurbānī ek aur qurbānī kī yād dilātī hai. Wuh kyā?*

Īsā Masīh kī qurbānī. Us kī qurbānī hamāre ewaz huī. Ham ḳhud to apne gunāhoñ ko miṭā nahīñ sakte. Islie Īsā Masīh is duniyā meñ āyā: tāki hamāre ewaz qurbān hokar hamāre gunāhoñ ko miṭā ḍāle. Ġharz Īsā Masīh wuh kashtī bhī hai jis meñ ham panāh le sakte haiñ aur wuh qurbānī bhī jo Ḳhudā ko hamārī taraf māyl kartī hai. Yoñ likhā hai,

Yih qurbāniyān dekhkar Rab ḵhush huā aur apne dil meñ kahā, “Ab se main kabhī zamīn par insān kī wajah se lānat nahīn bhejūngā, kyonki us kā dil bachpan hī se burāī kī taraf māyl hai. Ab se main kabhī is tarah tamām jān rakhne wālī maḵhlūqāt ko rū-e-zamīn par se nahīn miṭāūngā. Duniyā ke muqarrarā auqāt jāri raheṅge. Bīj bone aur fasl kāṭne kā waqt, ṭhand aur tapish, garmiyon aur sardiyon kā mausam, din aur rāt, yih sab kuchh duniyā ke ākhīr tak qāym rahegā.”

► *Ḵhudā kā kyā jawāb thā?*

Us ne ḵhush hokar farmāyā ki ab se main zamīn par insān kī wajah se lānat nahīn bhejūngā. Aisā

sailāb āindā zamīn par nahīn āegā. Duniyā ke muqarrarā mausam bhī jāri rahenge.

► *Is kī kyā wajah thī?*

Ḳhudā ne farmāyā ki insān kā dil bachpan hī se burāi kī taraf māyl hai.

► *Ḳhudā ne yih pahle bhī farmāyā thā. Kab?*

Yih kahkar us ne sailāb bhejā thā. Dekho Ḳhudā kā rahm. Wuh jāntā thā ki insān kā dil burā hai. Phir bhī us ne farmāyā ki aisā sailāb āindā nahīn hogā. Us ke zahn mein ek behtar rāstā thā, wuh rāstā jo Īsā Masīh mein ā maujūd hogā. Tab Allāh ne farmāyā,

Is abadī ahd kā nishān jo main tumhare aur tamām jāndāron ke sāth qāym kar rahā hūn yih hai ki main apnī kamān bādalon mein rakhtā hūn. Wuh mere duniyā ke sāth ahd kā nishān hogā. Jab kabhī mere kahne par āsmān par bādāl chhā jāenge aur qaus-e-quzah un mein se nazar āegī to main yih ahd yād karūngā jo tumhare aur tamām jāndāron ke sāth kiya gayā hai.

► *Ākhir mein Ḳhudā ne ek bār phir wādā kiya. Kyā wādā thā?*

Āindā aisā sailāb zamīn par nahīn āegā.

- *Sāth sāth Ḳhudā ne apne wāde kā nishān bhī qāym kiyā. Wuh kyā?*

Qaus-e-quzah (indradhanush). Yoñ us kā ākhirī farmān dhamkī nahīn balki ummīd-bharā wādā hai.

- *Kyā āpne Ḳhudā ke sāth sāth chalkar us kashtī meñ panāh lī—Īsā Masīh meñ jo hamēñ ākhirī adālat se bachātā hai?*
- *Kyā āp bedār rahkar Ḳhudā kī marzī dhūndhte rahte haiñ?*
- *Kyā āpne apnī jān Ḳhudā ke supurd kiyā hai?*

Agar āpne yih kiyā to yih pakkā hai ki āp qiyāmat ke din bacheṅge.

Tauret, Paidāish 6:5–9:17

Rab ne dekhā ki insān nihāyat bigaṛ gayā hai, ki us ke tamām ḵhyālāt lagātār burāi kī taraf māyl rahte hain. Wuh pachhtāyā ki mainne insān ko banākar duniyā meñ rakh diyā hai, aur use saḵht dukh huā. Us ne kahā, “Go main hī ne insān ko ḵhalaq kiyā main use rū-e-zamīn par se miṭā ḍālūngā. Main na sirf logoñ ko balki zamīn par chalne-phirne aur reṅgne wāle jānwaroñ aur hawā ke parindoñ ko bhī halāk kar dūngā, kyonki main pachhtātā hūñ ki mainne un ko banāyā.”

Barē Sailāb ke lie Nūh kī Taiyāriyāñ

Sirf Nūh par Rab kī nazar-e-karm thī. Yih us kī zindagī kā bayān hai.

Nūh rāstbāz thā. Us zamāne ke logoñ meñ sirf wuhī be-qusūr thā. Wuh Allāh ke sāth sāth chaltā thā. Nūh ke tīn beṭe the, Sim, Hām aur Yāfat. Lekin duniyā Allāh kī nazar meñ bigṛī huī

aur zulm-o-tashaddud se bharī huī thī. Jahān bhī Allāh dekhtā duniyā kharāb thī, kyonki tamām jāndāron ne zamīn par apnī rawish ko bigāṛ diyā thā.

Tab Allāh ne Nūh se kahā, “Mainne tamām jāndāron ko khatm karne kā faisla kiyā hai, kyonki un ke sabab se pūrī duniyā zulm-o-tashaddud se bhar gāī hai. Chunānche main un ko zamīn samet tabāh kar dūngā. Ab apne lie suro kī lakaṛī kī kashtī banā le. Us meī kamre hon aur use andar aur bāhar tārkol lagā. Us kī laībāī 450 foot, chauṛāī 75 foot aur ūnchāī 45 foot ho. Kashtī kī chhat ko yon banānā ki us ke nīche 18 inch khulā rahe. Ek taraf darwāzā ho, aur us kī tīn manzilen hon. Main pānī kā itnā baṛā sailāb lāūngā ki wuh zamīn ke tamām jāndāron ko halāk kar dālegā. Zamīn par sab kuchh fanā ho jāegā. Lekin tere sāth main ahd bāndhūngā jis ke taht tū apne beṭon, apnī bīwī aur bahuon ke sāth kashtī meī jāegā. Har qism ke jānwar kā ek nar aur ek mādā bhī apne sāth kashtī meī le jānā tāki wuh tere sāth jīte bachein. Har qism ke par rakhne wāle jānwar aur har

qism ke zamīn par phirne yā reṅgne wāle jānwar do do hokar tere pās āeṅge tāki jīte bach jāeṅ. Jo bhī ḳhurāk darkār hai use apne aur un ke lie jamā karke kashtī meṅ mahfūz kar lenā.”

Nūh ne sab kuchh waisā hī kiyā jaisā Allāh ne use batāyā.

Sailāb kā Āghāz

Phir Rab ne Nūh se kahā, “Apne gharāne samet kashtī meṅ dāḳhil ho jā, kyonki is daur ke logon meṅ se mainne sirf tujhe rāstbāz pāyā hai. Har qism ke pāk jānwaron meṅ se sāt sāt nar-o-mādā ke joṛe jabki nāpāk jānwaron meṅ se nar-o-mādā kā sirf ek ek joṛā sāth le jānā. Isī tarah har qism ke par rakhne wālon meṅ se sāt sāt nar-o-mādā ke joṛe bhī sāth le jānā tāki un kī nasleṅ bachī raheṅ. Ek hafte ke bād main chālīs din aur chālīs rāt mutawātir bārish barsāūṅgā. Is se main tamām jāndāron ko rū-e-zamīn par se miṭā ḍālūṅgā, agarche main hī ne unheṅ banāyā hai.”

Nūh ne waisā hī kiyā jaisā Rab ne hukm diyā thā. Wuh 600 sāl kā thā jab yih tūfānī sailāb zamīn par āyā.

Tūfānī sailāb se bachne ke lie Nūh apne beṭoñ, apnī bīwī aur bahuoñ ke sāth kashtī meñ sawār huā. Zamīn par phirne wāle pāk aur nāpāk jānwar, par rakhne wāle aur tamām reñgne wāle jānwar bhī āe. Nar-o-mādā kī sūrat meñ do do hokar wuh Nūh ke pās ākar kashtī meñ sawār hue. Sab kuchh waisā hī huā jaisā Allāh ne Nūh ko hukm diyā thā. Ek hafte ke bād tūfānī sailāb zamīn par ā gayā.

Yih sab kuchh us waqt huā jab Nūh 600 sāl kā thā. Dūsre mahīne ke 17weñ din zamīn kī gahrāiyōñ meñ se tamām chashme phūṭ nikle aur āsmān par pānī ke darīche khul gae. Chālīs din aur chālīs rāt tak mūslādhār bārish hotī rahī. Jab bārish shurū huī to Nūh, us ke beṭe Sim, Hām aur Yāfat, us kī bīwī aur bahueñ kashtī meñ sawār ho chuke the. Un ke sāth har qism ke janglī jānwar, maweshī, reñgne aur par rakhne wāle jānwar the. Har qism ke jāndār do do hokar Nūh ke pās ākar kashtī meñ sawār ho chuke the.

Nar-o-mādā āe the. Sab kuchh waisā hī huā thā jaisā Allāh ne Nūh ko hukm diyā thā. Phir Rab ne darwāze ko band kar diyā.

Chālīs din tak tūfānī sailāb jāri rahā. Pānī charhā to us ne kashtī ko zamīn par se uṭhā liyā. Pānī zor pakarṅkar bahut barḥ gayā, aur kashtī us par tairne lagī. Āḡhirkār pānī itnā zyādā ho gayā ki tamām ūnche pahār bhī us meṁ chhup gae, balki sab se ūnchī choṭī par pānī kī gahrāī 20 foot thī. Zamīn par rahne wālī har maḡhlūq halāk huī. Parinde, maweshī, janglī jānwar, tamām jāndār jin se zamīn bharī huī thī aur insān, sab kuchh mar gayā. Zamīn par har jāndār maḡhlūq halāk huī. Yoṅ har maḡhlūq ko rū-e-zamīn par se miṭā diyā gayā. Insān, zamīn par phirne aur reṅgne wāle jānwar aur parinde, sab kuchh ḡhatm kar diyā gayā. Sirf Nūh aur kashtī meṁ sawār us ke sāthī bach gae.

Sailāb ḍerḥ sau din tak zamīn par ḡhālib rahā.

Sailāb kā Ikhtitām

Lekin Allāh ko Nūh aur tamām jānwar yād rahe jo kashtī meṁ the. Us ne hawā chalā dī jis se pānī

kam hone lagā. Zamīn ke chashme aur āsmān par ke pānī ke darīche band ho gae, aur bārish ruk gaī. Pānī ghaṭṭā gayā. 150 din ke bād wuh kāfī kam ho gayā thā. Sātweñ mahīne ke 17weñ din kashtī Arārāt ke ek pahār par ṭik gaī. Dasweñ mahīne ke pahle din pānī itnā kam ho gayā thā ki pahāron kī choṭiyāñ nazar āne lagī thīñ.

Chālīs din ke bād Nūh ne kashtī kī khiṛkī kholkar ek kauā chhoṛ diyā, aur wuh uṛkar chalā gayā. Lekin jab tak zamīn par pānī thā wuh ātā-jātā rahā. Phir Nūh ne ek kabūtar chhoṛ diyā tāki patā chale ki zamīn pānī se nikal āī hai yā nahīñ. Lekin kabūtar ko kahīñ bhī baiṭhne kī jagah na milī, kyonki ab tak pūrī zamīn par pānī hī pānī thā. Wuh kashtī aur Nūh ke pās wāpas ā gayā, aur Nūh ne apnā hāth baṛhāyā aur kabūtar ko pakaṛkar apne pās kashtī meñ rakh liyā.

Us ne ek haftā aur intazār karke kabūtar ko dubārā chhoṛ diyā. Shām ke waqt wuh lauṭ āyā. Is dafā us kī choñch meñ zaitūn kā tāzā pattā thā. Tab Nūh ko mālūm huā ki zamīn pānī se nikal āī hai.

Us ne mazīd ek hafte ke bād kabūtar ko chhor diyā. Is dafā wuh wāpas na āyā.

Jab Nūh 601 sāl kā thā to pahle mahīne ke pahle din zamīn kī satah par pānī khatm ho gayā. Tab Nūh ne kashtī kī chhat khol dī aur dekhā ki zamīn kī satah par pānī nahīn hai. Dūsre mahīne ke 27wen din zamīn bilkul khushk ho gāī.

Phir Allāh ne Nūh se kahā, “Apnī bīwī, beṭon aur bahuon ke sāth kashtī se nikal ā. Jitne bhī jānwar sāth haiñ unheñ nikāl de, khāh parinde hoñ, khāh zamīn par phirne yā reñgne wāle jānwar. Wuh duniyā meñ phail jāeñ, nasl barhāeñ aur tādād meñ barhte jāeñ.” Chunāñche Nūh apne beṭon, apnī bīwī aur bahuon samet nikal āyā. Tamām jānwar aur parinde bhī apnī apnī qism ke gurohon meñ kashtī se nikle.

Us waqt Nūh ne Rab ke lie qurbāngāh banāī. Us ne tamām phirne aur uṛne wāle pāk jānwaron meñ se kuchh chunkar unheñ zabah kiyā aur qurbāngāh par pūrī tarah jalā diyā. Yih qurbāniyāñ dekhkar Rab khush huā aur apne dil meñ kahā, “Ab se main kabhī zamīn par insān kī

wajah se lānat nahīn bhejūngā, kyonki us kā dil bachpan hī se burāi kī taraf māyl hai. Ab se main kabhī is tarah tamām jān rakhne wālī maḥlūqāt ko rū-e-zamīn par se nahīn miṭāūngā. Duniyā ke muqarrarā auqāt jāri raheṅge. Bij bone aur fasl kāṭne kā waqt, ṭhand aur tapish, garmiyon aur sardiyon kā mausam, din aur rāt, yih sab kuchh duniyā ke ākhīr tak qāym rahegā.”

Allāh kā Nūh ke sāth Ahd

Phir Allāh ne Nūh aur us ke beṭon ko barkat dekar kahā, “Phalo-phūlo aur tāḍād meṅ baṛhte jāo. Duniyā tum se bhar jāe. Zamīn par phirne aur reṅgne wāle jānwar, parinde aur machhliyan sab tum se ḍareṅge. Unheṅ tumhāre iḥtiyār meṅ kar diyā gayā hai. Jis tarah mainne tumhāre khāne ke lie paudhon kī paidāwār muqarrar kī hai usī tarah ab se tumheṅ har qism ke jānwar khāne kī ijāzat bhī hai. Lekin ḡhabrdār! Aisā gosht na khānā jis meṅ ḡhūn hai, kyonki ḡhūn meṅ us kī jān hai.

Kisī kī jān lenā manā hai. Jo aisā karegā use apnī jān denī paṛegī, ḡhāh wuh insān ho yā haiwān.

Main̄ khud is kā mutālabā karūngā. Jo bhī kisī kā khūn bahāe us kā khūn bhī bahāyā jāegā. Kyonki Allāh ne insān ko apnī sūrat par banāyā hai.

Ab phalo-phūlo aur tādād meñ barhte jāo. Duniyā meñ phail jāo.”

Tab Allāh ne Nūh aur us ke beṭon se kahā, “Ab main̄ tumhāre aur tumhārī aulād ke sāth ahd qāym kartā hūn. Yih ahd un tamām jānwaron̄ ke sāth bhī hogā jo kashtī meñ se nikle hain̄ yānī parindon̄, maweshiyon̄ aur zamīn par ke tamām jānwaron̄ ke sāth. Main̄ tumhāre sāth ahd bāndhkar wādā kartā hūn ki ab se aisā kabhī nahīn hogā ki zamīn kī tamām zindagī sailāb se khatm kar dī jāegī. Ab se aisā sailāb kabhī nahīn āegā jo pūrī zamīn ko tabāh kar de. Is abadī ahd kā nishān jo main̄ tumhāre aur tamām jāndāron̄ ke sāth qāym kar rahā hūn yih hai ki main̄ apnī kamān bādalon̄ meñ rakhtā hūn. Wuh mere duniyā ke sāth ahd kā nishān hogā. Jab kabhī mere kahne par āsmān par bādāl chhā jāenge aur qaus-e-quzah un meñ se nazar āegī to main̄ yih ahd yād karūngā jo tumhāre aur

tamām jāndāron ke sāth kiyā gayā hai. Ab kabhī bhī aisā sailāb nahīn āegā jo tamām zindagī ko halāk kar de. Qaus-e-quzah nazar āegī to main use dekhkar us dāymī ahd ko yād karūngā jo mere aur duniyā kī tamām jāndār maḥlūqāt ke darmiyān hai. Yih us ahd kā nishān hai jo mainne duniyā ke tamām jāndāron ke sāth kiyā hai.”